

Meripartioliippukunta Myrskypoikien liippukuntalehti

AHTERPEILI

1/2015

6.5.2015

STORMIA JA TILTTIÄ

Meripurakki Tanskassa
s. 12 - 25

AHTERPEILI

Julkaisupäivä: 6.5.2015

Julkaisija: Meripartiolippukunta

Myrskypoijat ry

www.myrskypoijat.fi

Toimitus

Päätoimittaja

Eero Kempainen

Taitto & graafinen toteutus

Jan-Erik Engren

Kannen kuva:

Meripurakk Kööpenhaminan edustalla, kuvaaja Hans Pihlajamäki

Takakannen kuva:

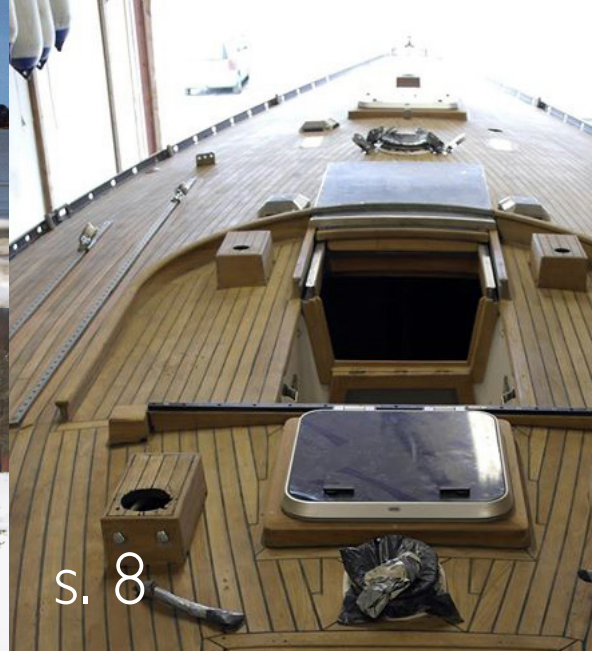
Myrskypoikien jääpurret Lahdenaukealla, kuvaaja Mikael De Meulder

Sisältö

Pääkirjoitus	s. 4
<i>Eero Kempainen</i>	
Muistokirjoitus	s. 5
<i>Jose, tosi Myrskypoika - Olli-Pekka Lassila</i>	
Lippukunnanjohtajan palsta	s. 6
<i>Juho Ajanko</i>	
Partiokarin isännältä	s. 7
<i>Isännän itkut - Eetu Kanerva</i>	
S/Y Meripurakan peruskunnostus	s. 8
<i>Atte Laiho</i>	
I Matkapurjehdus	s.12
<i>Tyrskyjä, kuravettä ja tuoretta pullaa - Johannes Vahtoranta</i>	
II Matkapurjehdus	s.16
<i>Juho Sunila</i>	
III Matkapurjehdus	s.18
<i>Stormia ja tilityä - Juho Ajanko</i>	
IV Matkapurjehdus	s. 22
<i>Hankoon ja takaisin - Eero Kempainen</i>	
Timangi	s. 26
<i>Hans Pihlajamäki</i>	
Vuonna 2014 palkitut	s. 27
<i>Toimitus</i>	
#ässä15	s. 28
<i>-kiirettä ja tunteita - "TMI Halpa Remppa"</i>	
Toimintasuunnitelma 2015	s. 30

s. 26

s. 8

s. 28

s. 18

s. 12

s. 6

s. 7

s. 16

s. 22

Pääkirjoitus

Ahterpeili ilmestyi säännöllisesti viimeksi kuusi vuotta sitten. Omalla partiourallani olen niistä nähnyt yhden kappaleen. Hassua ajatella, että tuon viimeisen lehden ilmestyessä olin itse venekuntalainen – kun nyt taas partiourani huipulle edennyt Ahterpeilin uusi päätoimittaja.

Tätä kirjoitusta valmistellessani luin viimeisen kahdenkymmen vuoden Ahterpeilit pääkirjoituksineen. Kaikkia niitä yhdisti purjehdus- ja eräkertomukset. Kyseisissä jutuissa miltei poikkeuksetta oli keskitytty kuvamaan leirin ruokalistaa. Tekstien loppuun oli koottu leirille kannustava, mantraa tapaileva "kannattaa mennä uudestaan" ja "leirillä oli loppujen lopuksi hauskaa". Luonnollisesti me yritämme kuvata tapahtumat positiivisesti ja nuo kannustukset osoittaa tiedostamatta kirjoittaja myös itselleen.

Tämän vuoden lehti on hyvällä mallilla ja tulee varmasti ilmestymään aikataulussa, vastoin poikkeusta. Sen mahdollistaa nykyinen tilanne. Meillä on hyvä määrä kokeneita johtajia, jotka Ahterpeiliin suostuivat kirjoittamaan, sekä nuoria aktiivisia johtajia, jotka joko jossain määrin pitävät kirjoittamisesta tai eivät omaa kohteliaisuuttaan tehtävästään kieltäydy. Juttujen kerääminen siis tähän painokseen ei ollut hankalaa – toisin kun pääkirjoitukset toisilta vuosilta antoivat ymmärtää. Tämä on mielestäni positiivinen merkki lippukunnassamme ja sen rakenteessa.

Tarkoitukseni oli jatkaa tätä sanoen: tänä vuonna Ahterpeili tulee ilmestymään kahdesti lehtenä. Saman lupauksen voin osittain pitää. Syksyllähän lehden juttuja vielä kasvattaa Jamboree-extra, jossa kuulemme Japanin Jamboreesta. Taas mitä tulee jälkimmäiseen osioon, - lehtenä, ilmestymisalusta on vielä epävarma. Joka tapauksessa Ahterpeili tulee jatkamaan tehtävänsä partiotarinoiden kertojana ja informaatiolähteenä.

Lehden ilmestymisalustan lisäksi on ollut puhetta lehden uudesta suunnasta. Ajatus opas-lifestyle-purjehdus -henkisestä, kerran vuodessa ilmestyvästä, lehdestä vaikuttaa houkuttelevalta. Sillä voimme tavoittaa uutta lukijakuntaa ja vahvistaa Myrskypoikien brändiä. Joka tapauksessa päädymme ratkomaan näitä suuria päätöksiä Myrskypojoille luonnollisella tavalla: parilla tähän tarkoitukseen perustetulla toimikunnalla. Uskon tämän olevan alkua jollekin suuremmalle.

Päätän ensimmäisen pääkirjoitukseni sensei Vesa Ruohomäen kaksikymmentä vuotta sitten lausumaan aforismiin: "Mielipiteitä otetaan vastaan, kritiikkiä keestetään ja kehuista suoraan hämmennyttään. Otelkaa yhteyttä jos siltä tuntuu". ■

Eero Kempainen
Päätoimittaja

Jose Myrskypoikien 80-vuotisjuhlassa Partiokarissa
29.6.2013. Sylissä vanhan Meripurakan pienoismalli

Muistokirjoitus

Jose, tosi Myrskypoika

Heikki Kivinen 1927 - 2014

Kun tieto Josen kuolemasta 12.12.2014 saavutti hänen ystävänsä, monelle tämä varmaankin oli yllätys. Miksi näin? Olihan hän kuitenkin jo 87 vuotta vanha. Tuntui vain siltä, että Jose on aina ollut ja aina kuulunut kuvioon: Raumalla, RPS:n telakalla ja myös Myrskypoikien lähituntumassa.

Myrskypoijat perustettiin vuonna 1933 ja Jose tuli mukaan jo vuonna 1938, 11-vuotiaana. Hän oli syntyperäinen raumalainen ja työurallaan Hollmingin telakan tehdaspalvelun kantavia voimia lähes 40 vuoden ajan. Meille 50- ja 60-luvun "Myrkkäreille" Jose oli arvostettu partiojohtaja ja erityisesti merimiestaitojen asiantuntija. Hänessä oli paljon teknistä taitoa, luovuutta ja ko-keilunhalua. Joskus myös sinnikästä "yxpäisyyttä" ja valmiutta kinata oikeina pitämiensä ratkaisujen puolesta. Josen sisimmässä sykki kuitenkin lämmin ja ystävällinen sydän. Hän oli valmis auttamaan ja hänen puoleensa käännettiin aivan viime aikoihin asti, kun haluttiin tietää, kuinka seilaushommat, ja merimiestaidot toteutettiin menneinä aikoina, silloin kun "laivat oli puuta ja miehet rautaa". Kaiken kaikkiaan Heikki "Jose" Kivinen toteutti partiohenkeä ystävällisellä ja käytännöllisellä tavalla niin maalla kuin merelläkin. Hän oli "Tosi Myrskypoika" koko ikänsä.

Joitakin vuosia sitten käväisin omalla paatillani Syväraumanlahdella. Myrskypoikien Meripurakk oli juuri lähdössä merelle. Huikka- sin läheltä ohi seilattessani kannella olevalle kaverille, joka oli ehkä noin 12-vuotias: "Seilasit minäkin Myrkkäreiden paateilla 50-luvulla." Poika oli hetken hiljaa ja totesi sitten: "Kyll' sä oletki sitt' jo aika vanha!" Jose oli vielä hiukan vanhempi. Mutta kerran hänkin oli, niin kuin tuo Myrskypoika Purakan kannella, nuori partio- poika, young scout. "Scout" tarkoittaa alun perin tiedustelijaa ja edellä kulkijaa, joka tutkii ja ottaa selvää asioista ja tilanteesta. Silloin perässä tulevilla on helpompaa ja turvallisempaa. Jose oli eräs lenkki Rauman Myrskypoikien, jo sukupolvien mittaisessa ketjussa. Hän näytti tietä ja hän näytti mallia.

Kiitos Jose!

"Peppi"

Olli-Pekka Lassila

Lippukunnanjohtajan palsta

Tervehdys kaikille! Nimeni on Juho Ajanko ja olen Myrskypoikien uusi lippukunnanjohtaja. Olen 20-vuotias opiskelupaikan haussa oleva ylioppilas Raumalta. Asevelvollisuuteni suoritin viime keväänä. Myrskypoikiin liityin 8-vuotiaana vuonna 2002, ja siitä partiopolkuni on kulkenut sudenpennusta venekuntalaiseksi, jonka jälkeen olen toiminut venekunnanjohtajana, tarpojaluotsina, lippukunnanjohtajan apulaisena ja nyt siis lippukunnanjohtajana.

Lippukunnanjohtajan pesti on perinteisesti ollut ehkä se kaikkein vähiten houkuttelevin homma lippukunnassa. Itsekin olen siitä jo kerran kieltäytynyt pari vuotta takaperin, kun Hauteron Matti ilmoitti lähtevänsä vuodeksi Saksaan ja luopuvansa pestistään. Tuolloin saatoin vielä käyttää verukkeena tulevaa asepalvelustani, vaikka Aallon Jussi totesikin, että: "Kyllä me sulle C-miehen paperit järjestetään, jos se siitä kiinni on." Jussi on siis kirurgi.

Tässä sitä nyt sitten kuitenkin ollaan. Voin kuitenkin tunnustaa olevani itse osasyllinen kurjalta vaikuttavaan kohtalooni. Fakta on nimittäin se, että kyllä jokaisesta pestistä on kaikesta huolimatta aina mahdollisuus kieltäytyä. Miksi siis suostuin? Syitä on monia, joten yritän tässä tuoda esille ne kaikkein tärkeimmät. Eikä omien vanhempieni esimerkki ole niistä vähiten tärkein.

Minulle Myrskypoijat merkitsee paljon enemmän kuin pelkkä meripartiolippukunta. Olemme kuitenkin varsin poikkeuksellinen partioliikkeen edustaja Suomessa. Koko Myrskypoikien historian ajan aina 30-luvulta nykypäivään, olemme olleet meripartiotaatteen uranuurtajia ja edelläkävijöitä. Syynä tähän on luonnollisesti ollut Raumalla vaalittu merimieskulttuuri, jonka jälkiä on nähtävissä vielä nykyäänkin lippukuntamme toiminnassa.

“ Minulle Myrskypoijat merkitsee paljon enemmän kuin pelkkä meripartiolippukunta.

Partiotalo, Meripurakk ja Partiokari muodostavan meille uskottoman hienon toimintaympäristön, josta moni muu maassamme toimivista lippukunnista voi vain haaveilla. Näissä olosuhteissa meillä on mahdollisuuksia vaikka mihin. Kaikki on kiinni siitä, kuinka paljon itse kukin haluamme tähän yhteiseen harrastukseemme panostaa. Hyvällä toimintakulttuurilla on lisäksi usein tapana ruokkia itseään: innostuneiden johtajien venekuntalaisista tulee todennäköisesti myös innokkaita johtajia.

Meripartiolippukunnan tärkein toiminta-aika on kesä. Tänäkin vuonna tärkeimmät tapahtumat tulevat ajoittumaan kesä-elokuun välille. Heinäkuussa matkapurjehdukset suuntautuvat eteläiseen Ruotsiin, Öölantiin ja Gotlantiin. Heinä-elokuun vaihteessa järjestetään perinteinen Rauman alueen partiolaisten kesäleiri, Pihlus 2015. Näihin tapahtumiin suosittelinkin kaikkia lämpimästi osallistumaan.

Lopuksi haluan toivottaa hyvää toimintakautta 2015 koko jäsenistölle. Tehdään tästä yhdessä entistä parempi vuosi! ■

Juho Ajanko
Lippukunnanjohtaja

Partiokarin isännältä

Isännän itkut

Partiokarin vuosi 2014 oli aktiivinen. Saaressa oli latukahvilaa, eräretkiä, Lystreissua, pyhärantalaisten lippukuntaleiriä ja tietysti perinteinen Timangi. Vieraskirjan perusteella myös satunnaisia kävijöitä on vierailut runsain mitoin saarella vuoden aikana. Saaren käyttökulttuuri on vuosien mittaan muuttunut parempaan suuntaan, eikä likaisia tiskivuoria esiintynyt kuluneena vuonna seuraavien tulijoiden harmina. Muiltakin osin siivouksen taso on parantunut. Liekö saareen toimitetut uudet siivousvälineet innostaneet siivoamaan paremmin?

Saaressa pidettiin vuoden aikana talkoita, joista merkittävin oli Tuomas Pietilän PJ-työnään organisoima Kuutamoleka. Tapahtuman aikana saatiin naistenhuonetta siistittyä, niitettyä heinikkoa poluilta ja telttapaikoilta sekä saunan kiuas vaihdettua. Yläkerran hätäpoistumistienä toimivan ikkunan sarana on viimeinkin vaihdettu. Ikkunan paino ja erityisesti asennuskulma aiheuttavat ylimääräistä rasitusta saranoihin ja toivottavaa olisi ikkunan tarpeettoman avaamisen välttäminen saranan kestoian pidentämiseksi.

Saunassa pöhisee nykyään perinteisen mallinen Narvin kiuas, johon liitettiin vanhan kiukaan pata. Pata vuotaa hieman alasaumastaan, tosin vuoto on hyvin minimaalinen. Vuodosta huolimatta pata on aina täytettävä vedellä ennen kiukaan lämmityksen aloittamista ja huolehdittava, että vettä on saunottaessa vähintään padan puoliväliin asti. Näin vältetään laitteiston rikkoutumiselta. Padan vika tullaan korjaamaan viimeistään kevään aikana. Saunojat huomio! Toivottavaa olisi, että kiukaalle heitettäisiin vain makeaa vettä. Sulan veden aikana tämä onnistuu ottamalla löylyvesi saunan kulmalle asetetusta makeavesitynnyristä. Erityiskiitos Ajangon lirolle hienon järjestelmän rakentamisesta.

Fyyrin keittiön kaapit on tyhjennetty vanhentuneista ruoka-aineista ja keittiön varustusta on parannettu uusilla ruuanlaittovälineillä. Keittiötarvikkeet mukaan lukien myös tiskivadit ovat vain ja ainoastaan ruuanlaittoa varten eikä niitä kuljeteta pois keittiöstä! Keittiön kaappeihin on ollut tapana kerääntyä suuret määrät tiettyjä elintarvikkeita kuten ketsuppia ja sinappia. Jos aiot erällä saarella, näitä ei ole välttämätöntä tuoda lisää. Myöskään

Meripurakan ruokakaapin sisältöä ei tarvitse syksyn tullen siirtää saaren kaappeihin, sieltä se ei poistu ennen vanhentumista.

Partiovuodelle 2015 on jo suunniteltu saunan lukkojen vaihtamista uusiin, jolloin saunaan ja Fyyriin pääsi samalla avaimella. Myös Partiokarin isäntä tulee todennäköisesti vaihtumaan vuoden aikana allekirjoittaneen siirtyessä lippukunnassa toisiin tehtäviin.

“ Saaren kunnossapito vaatii jokaisen aktiivijäsenen panosta.

Puutilanne saarella on vielä toistaiseksi hyvä ja nykyisellä määrällä pärjätään talven yli ja hyvässä tapauksessa jopa pitkälle syksyyn. Polttopuiden hankinta tulee ajankohtaiseksi kuitenkin ennen pitkää ja tulevista talkoista ilmoitetaan myöhemmin. Talkoisiin toivoisin vahvempaa edustusta myös venekuntalaisista lippukunnan jäsenistä, sillä saaren kunnossapito vaatii jokaisen aktiivijäsenen panosta. Vain sillä tavoin voimme pitää Partiokarin hyvässä ja siistissä käyttökunnossa. Käyttäkää saarta jatkossakin ahkerasti! ■

Eetu Kanerva
Partiokarin isäntä

S/Y Meripurakan peruskunnostus

Talvi 2013-2014

Moni Meripurakalla menneenä kesänä purjehtinut on havainnut aluksessa muutoksia aikaisempaan verrattuna. Johonkin on tullut uutta lakkaa, uusia laitteita on asennettu, lämmintä vettä tulee hanasta nykyään ihan pumppaamatta ja vanha "Purakan hajukin" on hieman hälvennyt. Joku on siis tehnyt töitä Meripurakan hyväksi ja vielä aika paljonkin.

Mutta mitä oikein todella on tapahtunut?

Teksti: Atte Laiho

Kunnostusprojekti polkaistiin käyntiin keväällä 2013. Yleisesti tiedossa oli, että Meripurakan kansi on todella kulunut ja että kylmäsäilytysmahdollisuudet ovat veneessä olemattomat. Kevätkunnostustyön yhteydessä havaittiin kölitukin vieressä rungossa myös kosteusvaurio. Tämä toimi kunnostustyön lopullisena lähtölaukauksena.

Melko lyhyen mielipidetiedustelun perusteella selvisi, että useimmat aktiivimyrskypoijat kannattivat Meripurakan remontoitua ja uudisveneprojektin lykkäämistä muutamilla vuosilla. Näin ollen hallitus ja johtajaneuvosto lähtivät etsimään lippukuntamme riveistä remontille toteuttajia. Projektin vetäjäksi suostui Jari Hautero, joka alkoi koota Peruskunnostustyöryhmää ympärilleen. Hallituksen päätöksellä kunnostustyön tekijäksi määrättiin raisiolainen Paattimaakarit oy.

Purjehduskauden 2013 jälkeen projektiryhmä oli saatu kokoon ja hihat laitettiin toden teolla heilumaan. Peruskunnostustyöryhmään kuuluivat seuraavat vastuuhenkilöt:

Jari Hautero	työryhmän puheenjohtaja
Juho Ajanko (-31.12.2013)	vt. lippukunnanjohtaja
Jan-Erik Engren (1.1.2014-)	vt. lippukunnanjohtaja
Lauri Ämmälä	talous
Johannes Vahtoranta	tiedottaja, pääkippari
Atte Laiho	kunnostustyön tekniset ratkaisut

Syksyn kuluessa työryhmä piirsi kunnostustyön suuntaviivon ja. Melko pian tultiin siihen tulokseen, että remontissa pitäisi nykyaikaistaa ja korjata koko vene, jotta remontti todella olisi järkevää tehdä ja palvelisi käyttäjäkuntaa. Myös varustelutaso päätettiin kohottaa nykyaikaisen matkaveneen tasolle. Tärkeänä lähtökohtana pidettiin myös sitä, että remontti valmistuisi ennen juhannusta, jottei kesälle suunniteltu perinteinen Kööpenhaminan -matkapurjehdus vaarannu. Syksyllä pidettiin myös koko lippukunnan mielipidetilaisuus, jonne kaikki saivat tulla kertomaan ideoitaan ja ehdotuksiaan kunnostuksessa tehtäviin töihin.

Meripurakk suulissaan juuri Raisiosta palanneena. Kuva: Johannes Vahtoranta

Helmikuun alussa alkoi projektin suunnitteluosuus olla valmis. Tehtävät työt oli sovittu ja budjetoitu Paattimaakareiden ja lippukunnan hallituksen kanssa. Veneen kuljetuksen Raisioon ja takaisin oli lupautunut hoitamaan Kaivuu- ja Pohjaurakointi Lassi Jalonen. Helmikuussa pidettiin myös helojenirroitustalkoot, joissa paatin koko kansi riisuttiin kaikista plopeista, kiskoista, vinsseista ynnä muista heloista kunnostustyötä varten. Maaliskuun alussa Purakka lopulta lähti kohti Raisiota.

“ Ainakin kunnostustoimikuntalaiset käyttivät kiitettävästi kaiken vapaa-aikansa kunnostustyöhön, öitä ja koulupäiviä myöten.

Kunnostustyöryhmä kävi useita kertoja kunnostustyön aikana vierailmassa Raisiossa Paattimaakareiden verstaalla. Monenlaisia työnaikaisia korjauksia ja suunnitelmanmuutoksia tehtiin. Kunnostusratkaisuja hiottiin todella huolellisesti. Myrskypoikien asiaa Paattimaakareilla hoiti tuotantojohtaja Esa Nurmi, joka on vanha Myrskypoika. Tässä tärkeimmät kunnostustyöt, jotka Meripurakkaan lopulta tehtiin:

- Kannen osittainen uusinta, uudelleen saumaus ja hionta
- Painevesi- ja lämminvesijärjestelmän asennus
- Lämmitysjärjestelmän asennus
- Jääkaapin asennus
- Pohjan kosteusvaurioiden kuivaus ja korjaus, kölin saumaus
- Uusien karnerien teko
- Sisätilojen yleinen kunnostus, pienet puusepäntyöt
- Sisätilojen ylilakkaus
- WC:n täydellinen uusinta
- Keittiön tasojen ja hellan uusinta
- Kattopaneelien uusinta
- Aurinkoventtiilituuletusjärjestelmän asennus
- Karttaplotterin ja AIS-järjestelmän asennus

Meripurakk saapui Raumalle kesäkuun alussa. Tästä alkoikin lippukuntalaisten ja vuosittaista kunnostusta hoitavan Kunnostustoimikunnan todellinen voimannäyte: Koko kannen ▶▶

►► heloitus piti rakentaa, kaikki lippukunnan vastuulle jääneet kunnostus- ja asennustyöt piti tehdä, vene piti laskea vesille ja varustella. Juhannusaatonaatto oli ehdoton "deadline".

Seuraavat viikot Myrskypoijat tekivät todella töitä. Kiitokset kaikille ponnistukseen osallistuneille. Ainakin kunnostustoimikuntalaiset käyttivät kiitettävästi kaiken vapaa-aikansa kunnostustyöhön, öitä ja koulupäiviä myöten.

Juhannusaatonaattona lopetettiin työt. Patjat vietiin paikalleen samalla kun Länsi-Suomen toimittaja haastatteli kunnostajia laiturilla. Ilalla Meripurakk lähti juhannuspurjehdukselle ja kohti Kööpenhaminaa.

Pidän peruskunnostusta kaiken kaikkiaan onnistuneena projektina. Uskon, että projekti opetti kaikille siihen osallistuneille jotain, ainakin aikataulutuksen ja työnkuvausten merkityksestä. Lopputulos on hyvä, Meripurakan käyttöikä piteni useilla vuosilla ja kunnostustyö valmistui juuri ajoissa ennen Kööpenhaminan-matkapurjehdusta.

Tästä siis oli kysymys muutoksissa, jotka sinä ehkä huomasit kesällä purjehtiessasi Meripurakalla. Joskus pieniltä näyttävät asiat ovat todella suuren työn takana, mutta niiden tekeminen on silti tärkeää.

Kevättä odotellessa,

-Atte ■

Pohjan kosteusvauriot ja kölisauma "korkattuina" Raisiossa.

Kuva: Jan-Erik Engren

Meripurakkaa nostetaan kuljetuslavetille Rauman purjehdusseuran telakalla. Matka kohti Raisiota alkaa. Kuva: Jan-Erik Engren

Kunnostetun kannen uudelleenheloittaminen likimain valmiina. Kuva: Jan-Erik Engren

S/Y Meripurakk

- Tyyppi: MP41 (one-off)
- Suunnittelija: Matti Pulli
- Valmistunut: 1979
- Pituus: 12,50 m
- Leveys: 3,80 m
- Syväys: 2 m

Tyrskyjä, kuravettä ja tuoretta pullaa

I Matkapurjehdus 22. - 30.6.2014

Kippari: Johannes "Vaahto" Vahtoranta

Försti: Jan-Erik "Janppa" Engren

Gastit: Eetu "Lehä" Lehtinen, Konsta "Kono" Vaskelainen, Eemeli Vahteristo

Meripurakk purjehti kesällä 2014 Raumalta Kööpenhaminaan ja takaisin. Reitti kulki ikiaikaiseen tapaan mennessä Ruotsin läpi ja kotiin palatessa Itämeren myöten. Näin toteutettiin yhteensä neljä erilaista matkapurjehdusta, joista tässä ensimmäisen tarina.

Teksti: Johannes Vahtoranta

Meripurakk, Janppa ja Lehä odottelivat juhannuspurjehduksen jäljiltä Maarianhaminan länsisatamassa. Minä, Kono ja Eemeli lensimme paikalle juhannussunnuntaina. Ajatuksemme oli ajaa yöksi Rödhamniin ja purjehtia Ahvenanmeren yli aamulla. Luodetuuli kuitenkin houkutteli meitä jatkamaan suoraan Ruotsiin. Tähän vaikutti myös sääennuste aamuksi nousevasta kovasta tuulesta. Suuntasimmekin kohti Nyhamnina, jonka eteläpuolella nostimme purjeet ja käännsimme keulan kohti Tjärvenin ja Söderarmin majakoita.

Merellä tuuli puhalsi navakasti ja matkaa tehtiin seitsemän solmun keskinopeudella kolmosgenoalla ja ison 2. reivillä. Sivuvastainen aallokko tärytteli välillä Purakkaa veden lentäessä kannen yli. Saimme seilata koko matkan samaa styryan halssia ja puolen yön jälkeen saavuimme uloimpien karien ja saarten suojaan. Suuntasimme yöksi Fejanin krouvin vieraslaituriin Kapellskärin itäpuolella. Aamulla tosin havaitsimme olevamme paikallisen Sjöbloms fisk -kalansavustamon laiturissa puolisen mailia etelään tarkoittamastamme vieraslaiturista.

Jatkoimme matkaa Sjöblomilta kohti etelää sateisessa ja tuulisessa säässä. Koko toinen päivämme maanantai oli märkää ja ankeaa harmautta. Mutta ainakin uusi Webasto ansaitsi paikansa. Yöksi päädyimme Kungliga Svenska Segelsällskapetin vierassatamaan Sandhamniin. Kuninkaallinen loisto loisti kuitenkin

poissaolollaan. Tai sitten se muodostuu nykyään siivottomista ja kuluneista sosiaalituloista, kylmästä suihkusta ja sataman toisiinsa sotkeentuneista kiinteistä peräköysistä. Paikassa on potentiaalia, mutta meille Sandhamn oli pettymys.

Sandhamnin jälkeen kelit alkoivat taas pikku hiljaa suosia purjehtimista. Vierailimme Utössä ihailmassa saaren monisatavuotista kaivoshistoriaa ja kuuluisaa hollantilaistyyppistä tuulimyllyä. Rakennuksiltaan uudehkossa vierassatamassa ei ollut kovin paljoa isojen veneiden paikkoja ja Tukholmasta liikennöivät vesibussit tulivat ja menivät tauotta. Saari kun on Tukholman saariston suosituin turistikohde. Palvelu oli kuitenkin ystävällistä ja laituri-paikasta päiväksi saatiin partioalennus sekä joustoa kellonajoista. Utö olikin mukava vierailukohde.

Matkamme jatkui yöksi ankkuriin Stora Rammklövan "laguuniin". Jyrkkänä kalliona kohoava saari sijaitsee Nynäshamnin edustalla ja sen huipulta avautuvat komeat näköalat. Legimme neljäntenä päivänä eli keskiviikkona suuntasimme lounaaseen kohti Arkösundia. Puolilta päivin poikkesimme Landsortin majakalle. Landsortissa vierasveneet saavat virallisesti kiinnittyä vain saaren pohjoiskärjen vierassatamaan, josta on neljän kilometrin matka eteläkärkeen, jossa tärkeimmät nähtävyydet sijaitsevat. Päädyimme tulkitsemaan asiaa niin, että kiinnitimme Purakan saaren eteläkärjen luotsisataman aallonmurtajan päähän. Lyhyen parin tunnin vierailumme aikana ehdimme hyvin nähdä majakan ja museoidun rannikkotyöstön patterin. Ainakaan tuossa ajassa meitä ei ehditty hätistellä pois, vaikka pieni jännitysmomentti olikin ilmassa.

Landsortin jälkeen purjehdimme läpi Oxelösundin ulkosaariston Hävringen majakkasaaren sivuitse. Illalla keli taas osin syksyisti; ei tuullut, mutta satoi vettä. Ajoimme yöksi Arkösundin lähelle Lundan eteläkärjen pohjoisrannalla olevaan poukamaan, jonne ankkuroimme. Viimeinen meripäivämme torstai valkeni kesäisessä säässä. Ajoimme aamupalalle "kulman taakse" Arkösundiin, joka osoittautui erittäin mukavaksi sata-

Carl Johanin sulkuportaat Meripurakan kannelta nähtynä. Näihin sulkuportaisiin kuuluu seitsemän sulkua, joissa kanava nousee yhteensä 18,8 metriä.

Kuva: Johannes Vahtoranta

►► maks. Rakennuskanta oli uutta, laiturit tilavia ja palvelu ystävällistä. Lounasta nautimme pienessä kahvilassa pari sataa metriä satamasta "keskustan" suuntaan. Niin hampurilaiset kuin savustettu lohikin olivat erinomaisia. Samalla kävimme ruokaostoksissa paikallisessa lähikaupassa. Lopulta päädyimme artesaanijäätelöille sataman kioskille. Myös sosiaalilat olivat uudenkarheita ja ennakoon varaamalla lämpimää suihkujen yhteydessä oleva puukiukaallinen sauna.

Nyt alkoivat viimeiset edes hieman suolaisen veden mailimme. Kauniissa kesäsäässä purjehdimme Slätbakenin merenlahtea pitkin Memiin. Täältä alkoi sulutusten täyteinen matkamme kohti Törebådaa, jonne emme tosin koskaan päässeet. Perjantai alkoi heti sulutuksella, jossa olimme kaikki aloittelijoita. Kanavaoppaan ja kesätyttöjen opastuksella selvisimme kuitenkin loistavasti. Pian Memin jälkeen saavuimme Söderköpingiin. Sulutuksen aikana uudenkarheita täkkimme keräsi ihailevia katseita ja huusipa joku asiansa tunteva pikkupoika äidilleen "Titta, vilken stor båt!".

Perjantain ja lauantain välisen yön vietimme Norsholmin vieras-satamassa rautatiesillan pielessä. Urbaani ympäristö ajoi meidät illastamaan pizzeriaan. Viimeistään lauantaina sulutukset muuttuivat rutiiniksi, johon jännitystä toi lähinnä Konon ja Eemelin rantaryhmän pudottaminen lennosta maihin aina sulkuporttiin ajettaessa. Asplångenin, Roxenin ja Borenin järvet toivat kanavalla vaihtelua peltomaisemiin, mutta sää ei suosinut seilaamista. Ljungsbron länsipuolella Rågården kohdalla jäimme yöksi pelon laitaan. Täällä kohtasimme yllättäen Motala Scoutkärin partiolaisia, joiden kanssa olimme sopineet ennalta tapaavamme Motalassa. He olivat päättäneet tuoda meille iltapalaksi tuoretta pullaa ja maitoa nähtyään AIS:ista meidän jääneen yöksi keskelle ei mitään. Sunnuntaina matka jatkui Motalaan, jossa esittelimme Purakkaa noin kymmenelle paikalliselle partiolaiselle. He puolestaan veivät meidät partiomajalleen Bondebackeniin ja tarjosivat meille grillin äärellä hampurilaislounaan. Ruokailun jälkeen motalalaiset veivät meidät tutustumaan Götan kanavamuseoon. Ruotsalaiset ystävämme olivat erittäin vieraanvaraisia ja innostuneita vierailustamme. Heihin kannattaa olla ehdottomasti yhteydessä taas kymmenen vuoden kuluttua!

Illalla lähdimme ylittämään peilityntä Vätterniä. Koneajoksi meni, mutta olihan lähes rannaton makeanveden allas joka tapauksessa erilainen kokemus. Järven vesi on myös uskottoman kirkasta. Totesimme tämän myös heti Motalasta lähdettyämme ja ajettuamme vahingossa ulos väylältä. Pohja oli päänkokoisten kivien peitossa ja näkyvyyttä riitti metrikaupalla

◀ Meripurakk Stora Rammklövan "laguunissa". Kuva: Johannes Vahtoranta

◀ Kanava-ajoa tasaisen rauhallisella neljän solmun nopeudella. Ruorissa Vaahto, kesksitloodassa Lehä. Kuva: Jan-Erik Engren

▲ Motala Scoutkårenin partiolaisia ja Meripurakan miehistö yhteiskuvassa Motalassa.

Purakan miehistöä vierailulla Landsortin majakalla ja rannikkotykistö patterilla.

◀ Vasemmalta: Konsta Vaskelainen, Johannes Vahtoranta, Eemeli Vahteristo ja Jan-Erik Engren. Kuva: Eetu Lehtinen

joka suuntaan. Tämä rysäys jäi onneksi ainoaksi kolistelukseksemme. Yövyimme Karlsborgissa, jonka komeaa linnaa olisi voinut lähemminkin tutkia. Ilkävä kyllä yhä sotilasalueena olevalle linnalle pääsee vain opastetuille kierroksille eikä meillä ollut aikaa sellaiseen osallistua. Karlsborgin jälkeen maanantaina alkoi todellinen erämaataival. Vikenin järvellä maisemat olivat kuin Kainuun korvista. Mustavetisiä sokkeloisia järviä, joiden pienillä kalliosaarilla kasvoi ikivanhoja käyriä petäjiä ja synkkiä kuusikoita.

Sjötorpissa poistuimme Vikeniltä ja maisemat muuttuivat taas aiempien kanavamaisemien kaltaisiksi. Viimeiset muutamat mailit toivat meidät lopulta Vassbackeniin, jonne päätimme jäädä ehtiäksemme laittaa Meripurakan kuntoon ennen iltapäivällä saapuvaa seuraavaa miehistöä. Törebädaan olisi ollut vielä viitisen mailia, mutta nyt sai pieni leirintäalue keskellä vehreää maalaismaisemaa olla määräsattamamme. Illalla lämpimästi suositeltava Ellénus Buss AB:n tilausajo kuljetti meidät Arlandaan, josta lensimme illalla Helsinkiin. Lopullisesti legimme päättyi, kun saavuimme tiistaina aamuyöllä Raumalle. Saimme jälleen kerran kokea purjehduksen, josta emme vaihtaisi päivääkään pois! ■

II Matkapurjehdus

30.6. - 9.7.

Teksti: Juho Sunila
Kuvat: Hans Pihlajamäki

Kippari:	Jussi Junnilainen
Försti:	Mikael "Mikki" De Meulder
Kokki:	Kaisa Keskiaväli
Gastit:	Teemu "Tensai" Tamminen, Juho Sunila, Joel Sunila, Venni Suominen, Hans Pihlajamäki, Antti Uusitalo, Soile Salminen

Lähdimme hieman sumuisena kesäaamuna maanantaina 4.00 kohti Helsinki-Vantaan lentokenttää, josta matka taittui linnuntietä länsinaapuriin. Laskeuduttuamme Arlandan lentokentälle matka jatkui minibussilla kohti Vassbackenia halki Ruotsin peltojen ja laitumien, jossa miehistönvaihto tapahtui. Vaihdon jälkeen aloimme laskea kanavia ja sulkuja pitkin kohti Göteborgia. Eräässä sulussa vastaan tuli myös tunnettu Ruotsalainen seurue, Ruotsin kuningas seurueineen. Saavuttuamme Göteborgin hullepean hienoon vierasvenesatamaan saimme miehistöömme lisäystä ja hienon kuvan Göteborgin kaupunkikuvasta. Göteborgista lähdimme jatkamaan matkaa kohti Tanskan pääkaupunkia, Kööpenhaminaa. Alkoi avomeriosuus. Miehistö jaettiin vahteihin, jotka seilasivat aina oman vuoronsa vuorokaudesta. Matka taittui hyvin ja tuulta saatiin myös purjeisiin, vaihtojen lomassa miehistö latautui. 7.7. saavuimme päätepisteeseen ja miehistö sai tarvitsemansa kunnan yöunet. Kööpenhaminassa kiertelimme hienoa kaupunkia niin maalla kuin myös kanaaleissa, käytyämme opastetulla kanaalikerroksella. Hyvien ruokien ja nähtävyyksien jälkeen suuntasimme takaisin Suomeen. Reissu oli ainutkertainen ja mieltä avartava. (Aivan täydellinen.) ■

Meripurakan miehistöä Kööpenhaminan pienellä merenneidolla. Vasemmalta: Juho Sunila, Teemu Tamminen, Joel Sunila, Antti Uusitalo, Venni Suominen ja Mikael De Meulder.

Purjehdusta Ruotsin rannikolla. Genoan skuutin kimpussa Joel Sunila.
Kuva: Mikael De Meulder

Hieman eri kokoluokan jahti Kööpenhaminassa.

Sulku selvitetty onnistuneesti, kaffepaussin paikka. Vasemmalta: Jussi Junnilainen, Kaisa Keskiaväli ja Juho Sunila.

Viimeinen sulku ennen Vänernille pääsyä. Purakan keulassa Antti Uusitalo ja Venni Suominen.

Stormia ja tilityä

III Matkapurjehdus 11. - 20.7.

Kippari: Lauri Ämmälä

Försti: Lassi Hentonen

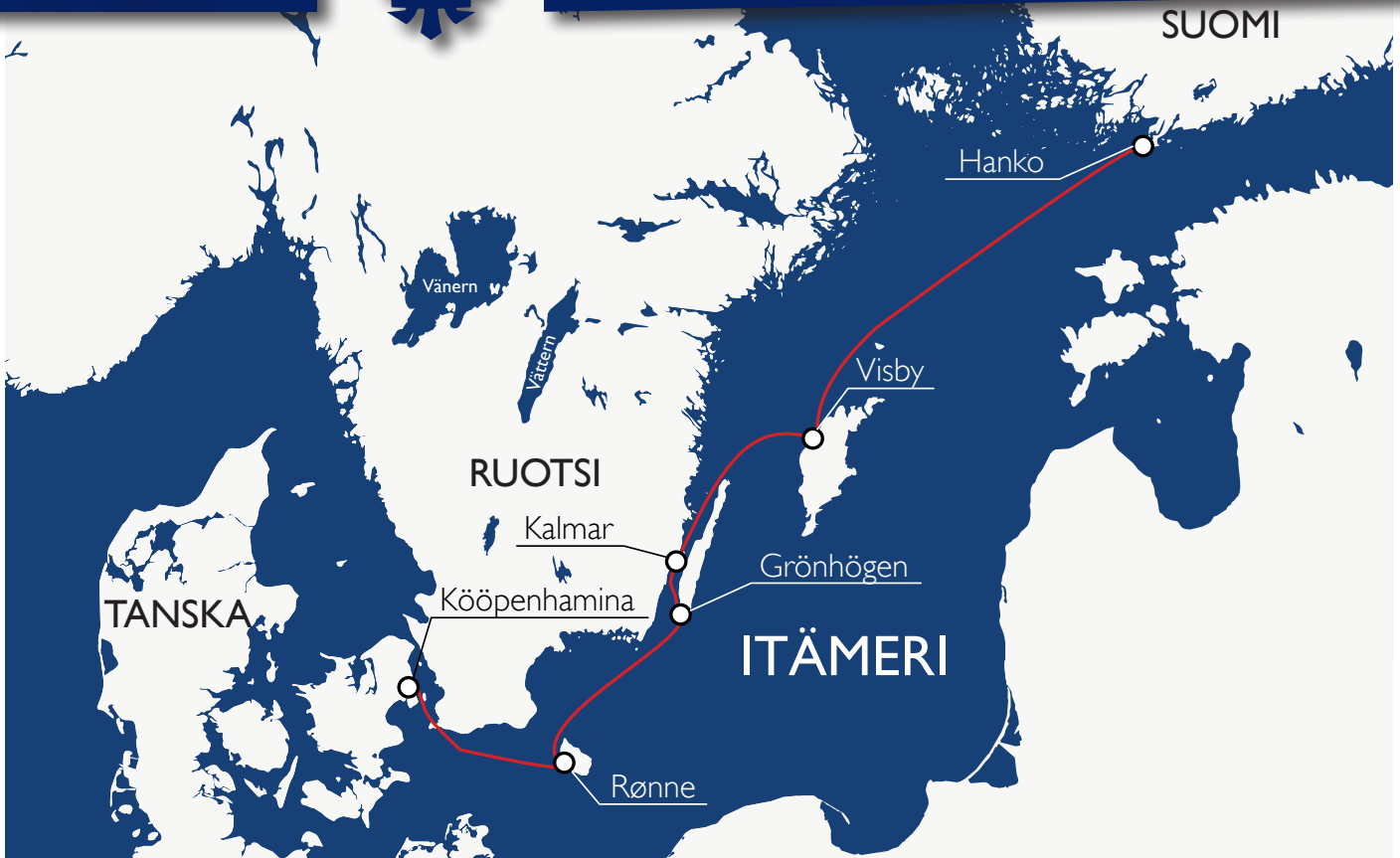
Kokki: Kaija Arvinen

Gastit: Juho Ajanko, Mauri De Meulder, Anni Silvola,
Tuuli Siiskonen, Heidi Bonden, Hannes Hynninen,
Meri Kantola ja Elina Miilunpalo

Kesän kolmannen matkapurjehduksen erikoispiirteenä oli se, että sinne osallistui partiolaisia yli lippukunta- ja piirirajojen. Osallistujista yli puolet oli kaiken lisäksi naisia. Ennakko-luulot, jos niitä nyt edes oli, karisivat onneksi jo reissumme alkupäivinä.

Teksti ja kuvat: Juho Ajanko

Kööpenhamina – tuo tarunhohtoinen kaupunki kaukana etelässä on saavuttanut Myrskypojissa aikojen saatossa melkein pä legendaarisen maineen. Vuosikymmenen välein tarjoutuva tilaisuus päästä gastiksi Tanskaan suuntautuvalla reissulle on siis syystäkin monelle jungmannille unelmien täyttymys. Oma matkamme alkoi kuitenkin hieman arkisemmissä tunnelmissa, nimittäin Helsinki-Vantaan lentoasemalla. Pääosa miehistöstämme lensi Kööpenhaminaan, jonne Heidi ja Hannes olivat jo matkustaneet etukäteen. Kaupunkiin päästyämme tapasimme heidät Meripurakan kannella eräässä venesatamassa lähellä pientä merenneitoa.

Seuraavana päivänä koitti lähdön hetki, köydet irrotettiin ja keula suunnattiin kohti horisontissa hämmöttävää Ruotsia. Tanskan salmethan ovat syvien vesien purjehtijalle oikea painajainen: salmi

on Juutinrauman sillan kohdalla niin kapea, että styyrpuurissa näkyy Kööpenhamina ja paapuurissa Malmö. Väylän ulkopuolella vettä on noin 8-10 m. Lisäksi merivirrat muuttavat hiekkapohjan muotoa jatkuvasti, jonka vuoksi uudenkin merikortin syvyysmerkinnät voivat heittää jopa metreillä!

Juutinrauman sillan kohdalla koitti eräs purjehduksemme kohokohdista. Alitimme sillan, joka yhdistää Ruotsin Tanskaan ja samalla muuhun Eurooppaan. Näkymä oli varsin vaikuttava ja kamerat olivatkin ahkerassa käytössä. Meri oli valitettavasti melkein tyyni, jonka vuoksi vauhtimme ei ollut mairitteleva. Myös horisontissa siintävät lukuisat tuulivoimalat olivat pohjoiselle merenkulkijalle erikoinen näky.

Seuraava etappimme oli Falsterbon kanava, joka oikeasee Ruotsin lounaiskärjessä sijaitsevan niemen poikki. Tämä pätkä olikin jo korneajoa, sillä tuuli oli tyyntynyt lähes täysin. Kanavasta päästyämme aloitimme öisen legimme kohti itäisintä Tanskan saarta, Bornholmia. Myös tuuli virisi jälleen, joten nostimme purjeet.

Tuuli ylti yöllä ja sen myötä merenkäynti. Koska olimme vasta lähteneet merelle, ja pimeys oli laskeutunut, niin on sanomattakin selvää, että meritauti sai varsin pian otteen miehistöstämme. Ne, jotka pystyivät niukin naukin olemaan kannella, purjehtivat venettä, muiden ollessa kykenemättömiä nousemaan punkkansa pohjalta. Tilanne alkoi näyttää jo huolestuttavalta, kunnes aamu alkoi sarastaa, ja samalla edessä alkoi siintää Rønnesen sataman valot.

Seuraavan päivän vietimme Rønnessä toipuen edellisyön rasiuksista sekä tutustuen kaupunkiin. Juhannuspurjehtijat olivat unohtaneet varadieselkannut Raumalle, joten ostimme kaupasta uudet. Tutustuimme myös paikallisiin kalastusaluksiin. Nukut-

tuamme vielä toisen yön, läksimme aamulla kohti seuraavaa etap-
piamme, Kalmaria.

Päästyämme ulos merelle, nostimme purjeet. Tuuli puhalsi ete-
lästä 8-10 m/s. Käänsimme veneen sivumyötäiseen ja lähdimme
kohti Bornholmin ja Ruotsin välistä reittijakoaluetta. Isoilla meril-
lähän laivoille on tiukasti määritelty alue, jolla niiden pitää liikkua.
Toinen väylä vie toiseen suuntaan ja viereinen väylä vastaiseen.
Huvialuksilta oleskelu näillä reittijakoalueilla on ankarasti kielletty
ja ne saa ylittää vain poikittaisessa kulmassa väylään nähden.

Tuuli yltyi. Kohta se puhalsi jo 15 m/s, puuskissa 20. Maininki kas-
voi ja aallot muuttuivat jyrkemmiksi. Ohjaaminen alkoi olla var-
sin haastavaa: kun aalto tulee kohdalle, on alus pidettävä tarkasti
suunnallaan, sillä mikäli alus kääntyy täysmyötäiseen, on vaarana
vahinkoijiippi. Jos taas keula pääsee karkaamaan ylemmäs tuuleen,
alus kallistuu voimakkaasti ja seuraava aalto pyyhkäisee kannen yli.

“ Lopputuloksena toi-
nen barduuna oli hy-
vän aikaa jumissa septitankissa.

Kun aamulla heräsin Grönhögenin venesatamassa, Öölannissa,
huomasin että vointini ei ollut paras mahdollinen. Eipä tosin ollut
monella muullakaan! Vatsatauti oli salakavalasti hiipinyt keskuu-
teemme. Lähdimme koneella kohti Kalmaria, josta Kaija toivoi
löytävänsä jotain "troppia" vaivaamme. Itse vaivuin punkkaan sai-
rastamaan, joten siirtymisestä Kalmariin en muista juuri mitään.

Seuraavana aamuna heräsin Kalmarissa; kuumeessa! Kaijan vaa-
timuksesta osa miehistöstä lähti näyttämään itseään paikalliseen
terveyskeskukseen. Hoitaja kävikin meitä jututtamassa, mutta hän

▲ Ruotsin ja Tanskan välinen Juutinrauman
silta.

◀ Kesäistä Kööpenhaminaa.

▶ Paikallinen kalastusalus Rønnessä.

vain totesi että menkää kotiin lepäämään. Palattuamme veneelle
pidimme neuvottelun, jonka tuloksena päätimme nukkua yön yli
ja katsoa asiaa aamulla uudelleen. Illalla terveimmät meistä osallis-
tuivat jopa paikallisiin laituritansseihin.

Aamulla olimme kaikki jo enemmän tai vähemmän hyvässä kun-
nossa, joten lähdimme kohti Gotlantia. Kyseinen päivä oli ehkä
koko matkan paras purjehduspäivä. Aurinko paistoi, ja koska tuuli
oli edelleen etelästä, nostimme spinaakkerin. Näin matkaa taitet-
tiinkin aina Öölannin pohjoiskärkeen asti. Visbyseen saavuimme
varhain aamuyöstä.

Matkan huvittavin tapahtuma koettiin juurikin Öölannin
pohjoiskärjen tasalla. Uusi septitankki ei jostain syystä suostu-
nut tyhjentymään mereen. Lauri sai puhelimitse Nurmen Esalta
neuvon, että työntäisimme "jonkin vajerin" imutyhjennysreiästä
sisään, ja kokeilisimme, tuleeko vajerin toinen pää merityhjen-
nyksreiästä läpi. Lopputuloksena toinen barduuna oli hyvän aikaa
jumissa septitankissa.

Vietettyämme puolikkaan päivän Visbyssä, aika joka tuntui koh-
tuuttoman lyhyeltä, aloitimme matkamme viimeisen legin kohti
Suomen Hankoa. Tuuli oli tyyntynyt täysin. Ajoimme koneella,
mutta roikutimme silti purjeita ylhäällä siltä varalta, että niihin kui-
tenkin tarttuisi hentoinen tuuli. Aloimme jo huolestua, riittäisikö
polttoaine Hankoon asti? Kun matkaa oli jäljellä noin 200 mailia,
Lassi totesikin: "Tiesittekö, että 2 solmun vauhdilla Hankoon kes-
tää 100 tuntia?"

Olimme onneksemme yliarvioineet koneen polttoaineenkulu-
tuksen, joten Hankoon päästiin aikataulussa. Muutaman tunnin
yönien jälkeen siivosimme sotkumme, vaihdoimme päällikkyyttä
Laurin kanssa ja Raumalta saapunut uusi miehistö hyppäsi kyytiin.
Vanha miehistö poistui aluksesta yhtä purjehduskokemusta rika-
kaampana. ■

Pohjolan luonto; kovat tuulet sitä koettelevat, mutta se suoristuu aina uudestaan kukoistamaan. Sää ei asioita helpoksi saa; luonto on jatkuvassa eloonjäämistaiselussa selvitäkseen kovista olosuhteista seuraavaan päivään. Näin se kuitenkin tekee ja rehevöittää aluiltamme periksi antamattomuutta näyttäen. Samasta puusta veistetty on päähenkilömme Eero, joka löytää itsensä kyntämästä meriä jalon veneen kokkina.

Tätä venettä hän ei yksin purjehdi vaan häntä auttamassa on yhdeksän ahavoitunutta merien kyntäjää. Tähän kymmenen miehen sakkiiin saattaa helposti ohikulkija kiinnittää katseensa. He kuparin lailla ruskettuneet merimiehet eivät ole mitään ensikertalaisia kunnioitettavan purjehdusväen käsittelyssä, ehei. Heidän silmistään ja sanattomista liikkeistään puhuu vuosien kokemus ja uskomaton taito, joka on nykypäivänä muilta jo unohtunut. Nyt kerron teille tämän miehistön selviytymistarinaa myrskyisellä Suomen rannikolla. Tämän jalon kertomuksen nimi on:

IV Matkapurjehdus

- Hankoon ja takaisin - 20. - 25.7.

Kippari: Juho Ajanko

Försti: Iiro Ajanko

Kokki: Eero Kemppinen

Gastit: Olli Kemppinen, Joni Kallio, Nico Vidlund, Ossi Virola,
Niko Nurmelin, Urho Leppimäki

Teksti ja kuvat: Eero Kemppinen

Ryhmä tuttuja kasvoja ahtautui minibussiin partiotalon edessä. En keskittynyt itse paljon tähän alkuvaiheeseen, minua, matkan kokkina, lähinnä huoletti kaiken tarpeellisen ruuan lastaaminen autoon. Vihdoin koettuamme kaikkien tarpeellisen olevan mukana matkamme alkoi kohti Hankoa. Tästä reissusta ei ole muuta mainitsemisenarvoista, kuin ensimmäinen "haaste" joka koitti n. 2/3 matkasta: kuski kysyi meiltä mistä me aikoisimme löytää ruokakaupan kylmien ruokien hankkimiseen näin sunnuntaiaamuna. Tätä en ollutkaan ajatellut, eihän Hangosta mitään kyläkauppaa suurempaa tuskin löydy. Löysimme lopulta syrjäisen Siwan, ulkonäöltään ja sijainniltaan oli aikansa elänyt. Mieleen jäi tuo kyseinen kauppareissu sinne. Taisimme tyhjentää noin puolet lihaosastosta. Kaupasta ei meidän jälkeemme saanut yhtään kanaa tai pekonia, ostimme kaiken. Tätä kommentoi reissun försti, liro, sanoen: "kauppa taisi tehdä viikon saldon". Loppumatka sujui hiljalleen ja vaihdoimme miehistöt Hangossa. Koska kymmenen hengen miehistöstämme yli puolet oli ensikertalaisia matkiksella, tuo kyseinen ensimmäinen päivä kului tutustuttamisessa ja aloilleen asettumisessa. Keli oli tyyni, joten ajelimme moottorilla koko päivän lenkin. Aika tuntui etenevän hitaasti ja saari toisensa jälkeen "lipui" ohitsemme. Päivän päätteeksi saavuimme Borstö:hön, jonka laituriin jäimme yöksi. Pojat pääsivät jaloittelemaan saareen.

Seuraavana aamuna kävimme tutkimassa saarta paremmin ja teimme tuttavuutta parin lampaan kanssa. Tämän jälkeen lähdimme, taas moottorilla, ajelemaan. Auringonpaiste oli armoton. Tässä kohtaa kiitän kipparimme kaukonäköisyyttä, hän oli Hangosta ostanut Jaffa-pullot mieheen ja niistä tuli loistavat juomapullot. Näin kaikilla oli oma pullo, joita täytettiin uudelleen kovaa vauhtia. Sisällä kuumuus ei helpottanut yhtään. Keittiö sai lempinimen "Hell's Kitchen". Nimi ei ollut kaukaa haettu, ja mielestäni tilanteeseen erittäin sopiva. Ironista kyllä, mutta meidät ympäröivä viileä meri ei tarjonnut virkistystä, horisontti oli täynnä levälauttoja toistensa perään.

Ilman suurempia seikkailuja pääsimme Hålskäriin. Saari oli hieno ja tarjosi varjoa (sekä kaivon, huh!). Hålskärin tutkittuamme löysimme sen mökistä jalkapallon. Tämän löydön johdosta paikallisella "stadionilla" käytiin FIFA 2014 jalkapallo-ottelu. Kyseinen peli oli tiukka ja hikinen, voittajaa en tahdo muistaa; varmaankin oma joukkueeni.

Aikamme lepuuteltuamme lähdimme jatkamaan, tällä kertaa jo purjein, Lahjasaareen. Tällä reissulla heitettiin kyllä vain kolme vendaa, mutta se voittaa menen tullen moottoriajelun. Lahjasaareen päästyämme "Hell's Kitchen" ja Gordon Ramsay (joksi

vuorollaan nimettiin keittiövastaava) sai taas yhden uhrin. Tällä kertaa Nicon, joka viipaloi kuutioiksi n. 1 kg pekonusikaleita suorastaan puistattavissa olosuhteissa (molemmat levyt päällä + uuni = lämpö). Lopputuloksena kylläkin hyvä pekoni-pasta. Iltaohjelmaksi käytiin saunomassa ja ensikertalaiset saivat "kylpylälahjakortin". Tähän "hoitoon" ei kuulunut levähierontaa.

Seuraava pätkä taitui joutuisasti, nyt kun kaikki olivat jo tottuneet purjehtimiseen ja siitä oli tullut rutiinia. Matkan varrella piipahdimme Ajankojen sukulaisten mökillä. Tuuli oli kevyt ja suurin osa legistä oli moottorilla ajelua. Tässä kohtaa miehistön karkit loppuivat, joka selvästi lisäsi valppautta ja laske mielialaa. Maisemat olivat kyllä näkemisen arvoiset!

Päivän reissun loppuksi pääsimme Nauvon vierasvenesatamaan. Saimme budjetin ylijäämästä ostettua kaikille pitsat, joten minun ei tarvinnut huolehtia tiskeistä tai "Hell's Kitchenin", josta muodostui jo sisäpiirin vitsi, kohtaamisesta. Näin varmasti kaikki olivat tyytyväisiä. Pääsimme myös peseytymään. Ilta loppui osan lähtiessä tutkimaan Nauvon yöelämää toisten jäädessä keskustelemaan syviä (keskustelu kyllä muutti suuntaa kellon myötä).

Nauvosta purjehdimme herättyämme Katanpäähän. Katanpäässä puolestaan yövyimme ja aamulla jatkoimme P-kariin. Noista kahdesta purjehduspäivästä jäi mieleen vain oma kivulias yrityksen tehdä pyttipannua Isokarin kohdalla (ruuanlaitto taisi kestää 2-3 tuntia) ja "ihmevenda".

Tuo "ihmevenda" meni jotenkin näin. Minä, kipparimme Juho ja liro olimme salongissa, pojat kannella. Heitimme oudossa paikkaa vendan. Syvä näytti olevan kilometri molempiin suuntiin, olimme plotterin mukaan keskellä väylää. Kävin tiedustelemassa miksi pojat heittivät vendan. Vastaukseksi tuli ruorin pitäjältä (jonka nimen nyt jätän mainitsematta). Hän sanoi hänen vaitojensa sanovan tässä olevan kivikko. Juttelin navigoijan kanssa, joka oli yhtä ymmällään tästä. Tälle turhalle "ihmevendalle" naurettiin seuraava päivä, tilannehuumori tepsyi varsinkin väsyneeseen miehistöön.

Viimeisenä päivänä purjehdimme Partiokarista Kuuskariin, jossa siivosimme Purakan. Reissu oli hieno ja kaikilla meistä oli varmasti paljon kerrottavaa kotona. Tällaisen reissun jälkeen sitä varmasti haluaa lähteä uudestaan, ehkä pitemmällekin. ■

▲ Kesäistä purjehdusta jossain päin Saaristomerta.

◀ Nelosmatkiksen miehistöä ja Meripurakk kotisatamaan palanneena. Yläriivi vasemmalta: Juho Ajanko, Urho Leppimäki, Ossi Virola, Nico Vidlund, liro Ajanko, alarivi vasemmalta: Eemeli Vahteristo, Joni Kallio.

▶ Purakan miehistöä ruokailemassa Lahjasaaren laiturilla.

Timangi 2014

Järjestyksessään jo 37. Myrskypoikien perinteikäs lippukuntaleiri, Timangi, pidettiin Partiokarissa 31.10 -2.11. 2014 noin 40 leiriläisen voimin.

Teksti: Hans Pihlajamäki

Perjantai-iltana saavuimme Partiokariin meripelastusseuran Hoppe-veneeseen avustamana. Heti saavuttuamme ilta alkoi jo hämärtää. Ensimmäiseksi vuorossa oli saaren valaistaminen, ja eipä aikaakaan, kun aggregaatti alkoi surruttaa valoa saaren tärkeimmille työkentille. Kun saarella näki touhuta, alkoi tavaroiden purku ja telttojen pystytys. Pienellä pohtimisella ja hyvällä yhteistyöllä saatiin puolijoukkueteltat nopeasti pystyyn. Sitten oli vuorossa polttopuiden hakkuuta, ja pian alkoikin Naistenhuoneelta kuulua Partiokarin kottikärryjen tasainen ininä, joka kertoi, että telttojen kamiinat saivat polttoainetta käytettäväkseen. Kun pakolliset työt oli hoidettu, aloimme pelata nimipeliä ja jalkapalloa teltat vastakkain. Vaikka kaikkia jalkapallon sääntöjä tuskin tuli pelissä noudatettua, päädyimme silti jonkinlaiseen lopputulokseen, joka kallistui idänpuoleisen teltan voitoksi. Pelien jälkeen söimme iltapalaa, lähdimme valmistautumaan tuleviin kipinämittavuoroihin ja sytytimme kamiinat. Pian alkoi kylmenevää loppusyksystä iltaa lämmittää hiljalleen punertuva kamiina ja sen luoman tasaisen putputuksen kanssa aloimme jokainen vuorollamme kipinämittavuoron.

Lauantaipäivä alkoi pannujen kolinalla ja lipunnostolla. Aamutoimet hoidettuamme oli luvassa yleshöydyllistä puuhastelua. Lounaan jälkeen aloimme valmistautua mihin muuhunkaan, kuin Elämän eliksiiriin. Kun pelivälineet oli piilotettu ja puolet jaettu, alkoi taisto tukkien ja saaren herruudesta. Taistot olivat hyvin tasaisia ja ne saatiin kuljetettua läpi ilman suurempia vahinkoja. Pelien jälkeen olimme kaikki hieman väsyksissämme, olimmehan rämpineet pisin saarta jo varsin pitkän ajan. Niinpä meille maisuikin päivällinen. Ruuan jälkeen pidimme pientä ruokalepoa ja jotkut innokkaat hakkasivat klapeja tulevaa yötä varten. Sitten oli aika järjestystä vartioiden rastirataa varten. Luvassa oli rasteja niin ensiavusta, tulen sammutuksesta, nuotiosta, Karin pienkoneista kuin näyttelimestäkin. Fyryn yläkerrassa näytelmärasilla vartiot suunnittelivat myös jonkin partiolaista hyödyttävän esineen sukkahousuista, henkarista sekä narusta.

Illalla oli rasteja osmonsolmun teosta, nikkaroinnista ja meripelastuksesta. Lähdimme vartioiden kanssa suorittamaan rasteja. Meripelastusrastilla saimme harjoitushätäkatusun radioteitse ja ensimmäisenä tehtävänäme oli paikantaa kohde kartalta. Kun koordinaatit olivat selvillä, lähdimme etsimään pulassa olevaa

Partiokari ja Kylmäpihlajan majakan valo.
Kuva: Jan-Erik Engren

henkilöä. Koventuva tuuli alkoi viskoa pisaroita kannen yli ja ne eivät ainakaan tehneet työskentelyämme helpommaksi. Pienen etsinnän jälkeen havaitsimme henkilön veden varassa ja suuntasimme veneen keulan kohti pelastettavaa. Saavuimme hänen luokseen ja nostimme laidan yli. Kun olimme saaneet hänet veneen laitojen sisäpuolelle, lähdimme takaisin kohti Partiokaria. Rantautumista hankaloittivat suurentuneet aallot, mutta selvisimme rantaan ja saimme suoritettua tehtävämme. Menimme

“ Luvassa oli helpotusta niin selkäkipuihin kuin epämukavan retkikaverin hiljentämiseen.

Fyryn yläkertaan kuivattelemaan kastuneita vaatteitamme, ja tämän jälkeen olikin luvassa iltanuotio. Sen loisteessa lauloimme, kerroimme sketsejä ja esittelimme aiemmin päivällä suunnittelemamme partiolaisen apuvälineet. Luvassa oli helpotusta niin selkäkipuihin kuin epämukavan retkikaverin hiljentämiseen. Nuotiolle sattui myös tuntematon sydvestihattuinen merenkulkija, jolla oli paljon kerrottavaa saaren historiasta. Kertomus oli erittäin mukaansatempaava. Iltanuotion jälkeen lähdimme saunaan tai telttoihin ja joidenkin kohdalla oli luvassa tarpojen lupausenanto.

Sunnuntai alkoi samaan tapaan kuin edellinen päivä. Aamiaisen jälkeen aloimme pakata tavaroita ja tämän jälkeen purimme teltat sekä järjestelimme saaren paikat kuntoon. Tällä kertaa kukaan ei saanut lunastettavakseen Partiokarin kylpylän lahjakorttia. Kun paikat oli saatu kuntoon, lähdimme Hoppen kyyditsemänä kohti Kuuskaria taas yhden marraskuisen Kariviikonlopun rikkaampina. ■

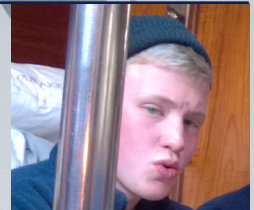
Vuonna 2014 palkitut Myrskypoijat

Ahterpeili onnittelee viime syyskokouksessa palkintopöytää tyhjentämässä olleita henkilöitä:

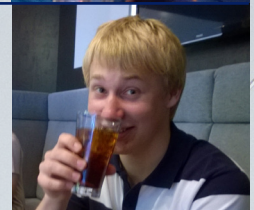
Vuoden tarpojaikäinen purjehtija - ruorikello:

Juho Sunila

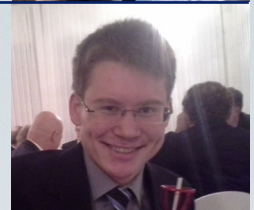
Vuoden nuori johtaja - sininen lasipysti:

Iiro Ajanko

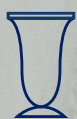
Vuoden kippari - Länsi-Suomen malja:

Juho Ajanko

Vuoden purjehtijan pokaali:

Eemeli Vahteristo

**Venekuntalaisten toimintakilpailun voittaja -
purje ja moottori -pokaali:**

Joel Sunila

Venekuntalaisten toimintakilpailun kärkisijoitukset

1. Joel Sunila
2. Juho Sunila
3. Hans Pihlajamäki
4. Ossi Virola
5. Nico Vidlund

Aktiivisin venekunta: Ruoripoijat

#ässä 15

-kiirettä ja tunteita

Teksti: joukkue "TMI Halpa Remppa"

#ässä 15-tapahtumaa voi ulkopuoliselle kuvata yhdellä lauseella: odota odottamatonta. Vietimme 24 tuntia tehden toinen toistansa absurdimpia tehtäviä. Ympäriällä vallitsi kokoajan kiireinen ilmapiiri ja emme tienneet etukäteen tuleeko taukoja ja jos niin milloin. Tuntui voimattomalta olla netin välityksellä #ässä:n johtoportaan armoilla.

Kaikesta tästä kokemastamme tuskasta ja taistelusta huolimatta, harkitsemme tosissamme tapahtumaan uudestaan menoa ensi vuonna, jos sellainen päädytään järjestämään. Tämä seuraava teksti kertoo miksi.

#ässä 15 oli yritys tuoda partiota lähemmäs nuoria, siis se oli se mitä tulee, kun partiotaitokisat ja sosiaalinen media yhdistetään. Kisaa käytiin netin välityksellä, jonne tehtävät ilmestyivät toinen toisensa perään. Jokainen tehtävä oli toistaan erilaisempi ja ne sisälsivät aikarajoituksen. Jokainen joukkue palautti "vastauksensa" sosiaaliseen mediaan muiden nähtäväksi. Tiimimme suorittamina tehtävinä oli esim. gourmet-aterian valmistaminen ja sen kuvaaminen, oman musiikkivideon tekeminen, luontodokumentin kuvaaminen, musavisa, tornin rakentaminen jne... Tämä konsepti kuulostaa jo tekstillä omituiselta ja sitä se olikin oikeasti.

Kaikki alkoi lauantaina puolen päivän aikaan kuvakollaasitehtävällä, jolla tarkoitettiin listattujen asioiden epätoivoista etsimistä ja sen jälkeen kuvaamista. Yksisarvisen löytäminen kaksioista oli hankalaa. Tästä tehtävästä alkoi raskas 24 tunnin maraton, jota erehdyimme luulemaan vain 12 tunnin mittaiseksi. Kilpailun oikean pituuden paljastumisesta seurannut järkytys oli suuri.

Monitorien hehku, hiirten tasainen naksutus ja tuulettimien hyrinä täyttivät ilman. Aika kului ja tehtävät seurasivat toisiaan, jatkuvasti hankaloituen. Aikaa huilaamiseen ei jäänyt; saimme tehtävät joko viime sekunneilla valmiiksi, tai lähetimme ne jo myöhässä, jolloin meidän olisi jo pitänyt olla tekemässä seuraavaa tehtävää. Jatkuvan tahdin kiihtymisen seurauksena hermot olivat kovilla. Kaiken tämän lisäksi elintärkeä, pelastusta tarjoava nettiyhteytemme pahoitti mielensä ja katkeili jatkuvasti, joka ei

tilannetta parantanut.

Lopulta, kello kuuden aikoihin, olimme loppuun ajatetut ja päätimme alkaa laittaa ruokaa "hyvä ruoka parempi mieli"-ajatuksen pohjalta. Tässä kohtaa kilpailijoille onneksi suotiin tauko, joka sopi meille hyvin. Saimme aikaa levähtää ja jakaa toisillemme puujalkavitsejä. Tauon jälkeen tehtäväksi annettiin ottaa kuvia gourmet-ruuasta, joka oli meille helppoa. Kanawokki vihannesten kanssa oli esteettisesti kauniin näköistä ja jopa hyväkin. Aikaansaannoksemme valloittivat tuomarit, jotka päätyivät toimimaan oikein ja antamaan meille siitä täydet pisteet. Suut kääntyivät vaihteeksi hymyyn.

Ruuan jälkeen mieliala koheni ja seuraavat tehtävät olivat mielenisiä. Myös tehtävien palautusajat kasvoivat, jättäen meille aikaa tehdä jotain tärkeää, kuten karaokelaitteiston testailua. Tehtävänä oli esim. musavisaa ja musavideon tekoa. Jälkimmäisestä tuli jotain itseään suurempaa ja hienoa. Itse musiikkina musiikkivideossamme palveli itse uudelleen sanoittamamme J. Karjalaisen "mennyt mies" ja video-osuuden tarjosi GoPro Hero -kamera, joka oli saatu väkisin sovitettua kitarani kaulaan kuvaamaan

#ässä 15-samoajatapahtumaan osallistuneen Myrskypoikien joukkueen jäseniä. Vasemmalta: Eero Kempainen, Nea Väikkänen, Arttu Torvinen (TB) ja Eetu Kanerva. Kuva: Teemu Tamminen.

TMI Halpa Remppa -joukkueen kisan vaatima yhtenäinen varustus oli keltainen raskypärä. Kuva: Eero Kempainen

otelautaa. Lopputulos oli hieno ja on huutava vääryys, ettei tuomaristo sitä niin hyvin ymmärtänyt. No, monia hienoja taiteilijoi-
takaan eivät aikalaiset ymmärtäneet.

Tämän jälkeen kello alkoi olla paljon, ja kuten arvata saattaa ideat alkoivat lennellä vielä nopeammin. Päädyimme "luontodokumentti" –tehtävässä kuvaamaan realistisen tamperelaisuutta pohtivan ja sitä nykykulttuuriin syvällisesti heijastavan dokumentin, joka pisteissä toi tiimillemme kultaa ja kunniaa. Muita yön tuotoksia oli kansalaisaloitteen tekeminen, kauhukammion rakentaminen ja Gallen-Kallelan maalauksen modernisointi valokuvauksen avulla.

“ Yksisarvisen löytäminen kaksiosta oli hankalaa.

Aamu oli väsyttävä ja hidas. Nopeisiin tehtäviin oli varattu liian suuri määrä aikaa ja taas pitkiin, kuten tämän tekstin kirjoittamiseen, oli varattu nihkeä tunti. Nyt univelkaisina ja paljon kokeneena viimeistelemme oman osallistumisemme. Mitä tahansa tästä kisasta voi sanoa ja sen mielenkiintoisista tehtävistä, mutta yhteishenkemme ryhmänä nousi. Seuraavilla leirillä voimme kiusata ulkopuolisia sisäpiirin vitseillä, jotka ainakin muistaakseni ovat aika hyviä.

#ässä 15-tapahtumaan osallistuneeseen joukkueeseen "TMI Halpa Remppa" kuuluivat Kane, Nea, Eero ja yksi TB (Torvi). TMI halpa remppa ei loistokkuudestaan huolimatta päässyt parhaaseen kolmikkoon, mutta sai ainoan kunniamaininnan partiohenkisydestään. ■

Myrskypoikien joukkueen valmistama gourmet-illallinen: kanawokkia ja vihanneksia. Herkullinen ruoka kirvoitti nuivahkolta tuomaristolta oikeutetusti täydet pisteet. Kuva: Eero Kempainen

Lippukunnan toimintasuunnitelma vuodelle 2015

Suomen Partiolaiset ry:n vuositeema:
Kulttuurit Kohtaavat

Ansiomerkkiehdotusten viimeisen jättöpäivät 15.1., 15.4., 15.9.
ja 15.11.

Tammikuu

23. - 25.1. Arktis, vaeltajatapahtuma
Jääpurjehdusta, Rauman edusta
Venekuntien yöretkiä

Helmikuu

Latukahvila Partiokarissa
3.2. VOK pääsykoe, Turku ja Rauma
7.2. Kipparikurssin pääsykoe
7.2. Mettäsä talvi-pt-kilpailut, Saviseutu
8.2. PJ-kurssien jälkitapaaminen
14.2. Venemessuretki / RPS, Helsingin
messukeskus
27.2. - 1.3. Tarpojen Taitopäivä – PYENGCHANG
2015, KoKä
Jääpurjehdusta, Rauman edusta
Venekuntien yöretkiä

Maaliskuu

Talkoot Partiokarissa
7. - 8.3. #ässä15, samoajatapahtuma
20. - 22.3. Kipparikurssin teoria I
29.3. Piirin kevätkokous
29.3. Lippukuntafoorumi
Venekuntien yöretkiä

Huhtikuu

Venetyöt alkavat (Meripurakk, MY:t, RS-
Vision), RPS-telakka, Kuuskari
3. - 6.4. Ässis I
10. - 12.4. VOK teoriaosa
10. - 12.4. Kipparikurssin teoria II
20. - 26.4. Partioviikko
25.4. L-SP:n kevät-pt-kilpailut Polon rundi,
Kilpailujaosto / Pohjois-Satakunnan alue
25.4. L-SP:n seikkailijakilpailut Polon rundi,
Kilpailujaosto / Pohjois-Satakunnan alue
Sudenpentujen yöretki "Jungmanni"
Venekuntien yöretkiä

Toukokuu

Veneiden vesillelaskut, RPS:n telakka, Kuuskari
3.5. Partioparaati
9.5. L-SP:n sudenpentukilpailut, Pohjoiskulman
(PyKo) ja Porin alueet
15. - 17.5. Förstipurjehdus
23.5. Hiipivän ketun aarrejahti, piirisepele, Naantali
Lippukunnan kevätkokous, Partiotalo
Venekuntien yöretkiä
Ilta- ja PR-purjehduksia

Kesäkuu

4. - 7.6. Huhu 2015, Sauvo.
12. - 14.6. VOK käytännönosa
13.6. Kolmiapila-Gilwell -tapaaminen
18. - 21. Juhannuspurjehdus

21. - 28.6.	I-matkapurjehdus Iltta- ja PR-purjehduksia
Heinäkuu	
28.6. - 8.7.	II-matkapurjehdus
8. - 19.7.	III-matkapurjehdus
19. - 26.7.	IV-matkapurjehdus, yhteistyössä RPT:n kanssa
28.7. - 8.8.	23rd World Scout Jamboree Japan
30.7. - 4.8.	Pihlus-alueleiri, Pihlus, Rauma Iltta- ja PR-purjehduksia Venekuntien purjehduksia

Elokuu

	Ikäkaudet aloittavat syystoiminnan
1. - 4.8.	Tarpojaleiri Klaani, Sauvo Ahtela
1. - 8.8.	Partiorippileiri, Turun Partiolaiset
7. - 9.8.	Siirtymävaihepurjehdus
14. - 16.8.	Merikisat
14. - 16.8.	Seikkailijapurjehdus
18.8.	Partiosyksen aloituspäivä, uusien jäsenien ilmoittautuminen
21. - 23.8.	Kokoontumispurjehdus
28. - 30.8.	Ankkuripurjehdus
29. - 30.8.	Johtajatulet, Evo Iltta- ja viikonloppupurjehduksia PR-purjehduksia

Syyskuu

3.9.	Partiosyksen aloitusiltanuotio 2015, Turun Partiolaiset
12. - 13.9.	Alkulähde, syys-pt-kilpailut, TuMe
17. - 20.9.	Kipparikurssin käytännön osa
18. - 20.9.	Ässis II 1. Osa
27.9.	Lippukuntapäivä Venekuntien yöretkiä Iltapurjehduksia

Lokakuu

	Talkoot Partiokarissa Archipelago race
2. - 4.10.	
9. - 11.10.	Ruskapurjehdus
9. - 11.10.	Ässis II 2.osa
16. - 18.10.	Saaristokipparikurssi
23. - 25.10.	EXPLO 2015 + Luotsiasema
23. - 25.10.	Tutkakurssi Lippukunnan syyskokous, Partiotalo Veneiden ylösnosto, RPS:n telakka Venekuntien yöretkiä

Marraskuu

30.10. - 1.11.	Timangi ja lupauksenanto
1.11.	Piirin syyskokous
7. - 8.11.	Haisaapasretki
20. - 22.11.	Pelastautumiskurssi
27. - 28.11.	Luovuusmajakka Talent 2015 Ilmoittautuminen Finjamboree Roihulle alkaa. Sudenpentujen lupauksenanto, Partiotalo Venekuntien yöretkiä

Joulukuu

	Joulukorttien myynti
5.12.	YK:n Vapaaehtoistoiminnan päivä
6.12.	Itsenäisyyspäivän lipunnosto Myrskypoikien joulujuhla
24.12.	Joulupukkipalvelu
24.12.	Joulutulien lasku sankarihautoille
26.12.	Vesipalloa kinkun sulattamiseksi Hallituksen ja JN:n "Vahdinvaihto" ■

